

Der kræves ikke godkendelse efter vandløbsloven til at foretage almindelige landbrugsmæssige udgrøftnings- og dræningsprojekter til bestående vandløb (vandløbslovens § 3).

Hvis et drænprojekt (grundvandssænkning) forudsætter en regulering af vandløbet eller anvendelse af pumpeanlæg, skal reguleringen m.v. godkendes af vandløbsmyndigheden (amtsråd eller kommunalbestyrelse).

Når vandløbsmyndigheden skal afgøre, om en regulering eller et pumpeanlæg bør godkendes, skal der tages hensyn til samtlige afvandingsinteresser ved vandløbet, og det skal sikres, at reguleringen m.v. er forenelig med hensynet til den miljømæssige målsætning, der er fastlagt for vandløbet (bekendtgørelse nr. 424 af 7. september 1983 om regulering m.v., § 22).

Okker er et stof, hvis tilstedeværelse kan medføre, at den miljømæssige målsætning for vandløbet ikke kan opfyldes, og vandløbsmyndigheden skal derfor ved afgørelser tage hensyn til muligheden for, at der kan opstå okkergener i forbindelse med udpumpningsanlæg og reguleringer.

Da okkergener således vil kunne indgå i en samlet bedømmelse af konsekvenserne af et indgreb i vandløbet efter vandløbslovens kapitel 6 og 9, er dræninger som forudsætter reguleringer eller pumpeanlæg ikke omfattet af lovforslaget, bortset fra dræninger der alene omfattes af § 21 i vandløbslovens kapitel 6 om anlæg af nye vandløb, jfr. lovforslagets § 14.

Efter vandløbslovens § 21 må nye vandløb herunder dræninger, der omfatter flere ejendomme kun anlægges efter vandløbsmyndighedens bestemmelse. Denne bestemmelse omfatter f.eks. dræninger der udføres af flere landmænd i forening, med henblik på at gøre det rentabelt at etablere okkerrensingsanlæg.

Bestemmelsen i lovforslagets § 14 giver ministeren adgang til at bestemme, at loven også finder anvendelse på okkerafledning fra andre udgrøftninger og dræninger, der reguleres af vandløbslovens kapitel 6 og 9, end § 21.

Af forenklingmæssige grunde er det desuden i § 14 bestemt, at der ikke skal indhentes særskilt godkendelse efter vandløbslovens kapitel 9 til udpumpning af drænvand i vandløb, når et sådant pumpeanlæg alene etableres af hensyn til etableringen af et okkerrensingsanlæg.

I vandløbsloven er der givet mulighed for regulering af jordbrugets umiddelbare udgrøftning- og dræningsret. Ifølge vandløbslovens § 3, stk. 4, kan miljøministeren til imødegåelse af virkningerne af okkerudledning fastsætte regler om, at vandløbs-

myndigheden kan fastsætte bestemmelser om regulering af den umiddelbare udgrøftnings- og dræningsret i regulativerne for offentlige vandløb i nærmere afgrænsede områder.

Ministeren vil efter bemærkningerne til bestemmelsen i medfør af bemyndigelsen kunne indføre en adgang for vandløbsmyndighederne til efter en konkret vurdering bl.a. på baggrund af recipientkvalitetsplanerne at træffe foranstaltninger til imødegåelse af de skadelige virkninger af okkerbelastning jfr. det anførte ovenfor under punkt 2.

Miljøbeskyttelsesloven

Det er som ovenfor nævnt miljøministeriets opfattelse, at okkerbelastning kun i særlige tilfælde, nemlig f.eks. i forbindelse med trykspuling af drænrør, landindvinding og brunkulslejer, er omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 17. Miljøbeskyttelseslovens § 17 omfatter således ikke okkerbelastning fra almindelige landbrugsmæssige udgrøftnings- og dræningsanlæg.

Lovforslaget finder ikke anvendelse ved afvanding fra de virksomheder (bortset fra jordbrugserhvervet), som er omfattet af miljøbeskyttelseslovens godkendelsesordning efter kapitel 5, jfr. listen i bilaget til loven.

Med hensyn til okkerbelastning og recipientkvalitetsplanlægningen bemærkes, at amtskommunerne ifølge miljøbeskyttelsesloven, § 61 a med bistand fra kommunerne foretager en kortlægning af foreningstilstanden og belastningen fra de enkelte foreningskilder af vandløb, søer og kystvande. På baggrund af denne kortlægning udarbejder amtsrådene efter forhandling med kommunalbestyrelserne en recipientkvalitetsplan, der skal rumme en oversigt over målsætninger for de enkelte vandområder med tilhørende redegørelse for forudsætningerne, angivelse af planens økonomiske konsekvenser og tidsterminerne for, hvornår de fastlagte målsætninger og de tilhørende kvalitetskrav forudsættes opfyldt.

I vejledning nr. 1/1983 i recipientkvalitetsplanlægning for vandløb og søer har miljøstyrelsen beskrevet en række målsætninger til brug for amtsrådenes planlægning. Der regnes med, at der for en stor del af vandløbene vil gælde fiskevandsmålsætninger, dvs. at vandløbene skal kunne anvendes som gyde- og yngelopvækstområde for laksefisk, laksefiskevand og karpesfiskevand. Til sådanne vandområder vil det være nødvendigt at stille kvalitetskrav, der vejledende fastlægger grænser for okkerbelastningen (krav til opløst ferrojern og pH). Blandt andre målsætninger, der er behandlet